

søværnets fabriksvirksomheder m. v., som bør underkastes ensartet behandling for at opnå størst mulig effektivitet, herunder bl. a.:

Grundlæggende forhold vedrørende nye og eksisterende lagre, anlæg og værksteder o. lign. samt herhenhørende sager vedrørende større værktøjer, værktøjsmaskiner, kran- og transportmateriel o. lign.

Afslutning af arbejdsoverenskomster o. lign.

Arbejder- og funktionærsager — herunder faglig strid, fælles værkstedsregler, statistikforhold og herhenhørende fortolkningsspørgsmål.

Tekniske organisationsforhold.“

De vigtigste af de militære virksomheder, hvor der foregår en produktion af generel betydning for alle værn eller et enkelt af disse, er følgende:

1. Orlogsværftet.
2. Hærens våbenarsenal.
3. Hærens ammunitionsarsenal.
4. Hærens krudtværk.
5. Hærens klædefabrik.
6. Hærens brødfabrik.
7. Søartilleriet.
8. Søminevæsenet.
9. Materielintendanturen.
10. Geodætisk institut.
11. Søkortarkivet.

Med hensyn til de under nr. 10 og 11 nævnte virksomheder (geodætisk institut og søkortarkivet) bemærkes følgende:

Kommissionen har gjort sig bekendt med de oplysninger og synspunkter, som er fremsat i den i det foregående nævnte betænkning af 28. november 1942 fra det af finansministeren under 23. januar 1941 nedsatte udvalg, og enkelte af kommissionens medlemmer har sluttet sig til de betragtninger, som er fremført af udvalgsmedlemmerne professor, dr. phil. *N. E. Nørhøvd* og oberstløjtnant *V. J. F. Wulff*, hvorefter de 2 institutioner bør sammendrages til eet institut med fælles ledelse (direktør), men således at søkortarkivet udgjorde en nautisk afdeling indenfor den samlede institution. Den nu planlagte sammendragning af de 2 militære ministeriers departementer til een centralstyrelse har efter disse kommissionsmedlemmers opfattelse yderligere udbygget muligheden for at sammendrage de 2 institutioner, hvis opgaver og arbejdsordning i visse henseender er nær beslægtede. Fra anden side indenfor kommissionen har man imidlertid peget på visse ikke uvæsentlige forskelle mellem de 2 institutioner, idet geodætisk institut har til hovedopgave bedst muligt at tilfredsstille de krav, der stilles fra landmilitær side med henblik på hærens operationer og fra civil side med henblik på anlæg af veje og jernbaner, opførelse af bygninger m. v., medens søkortarkivets hovedopgave er at præstere kort, der bedst muligt giver søfarten, fiskeriet m. fl. den nødvendige trafikmæssige vejledning. Man har endvidere peget på søkortarkivets nøje sammenhæng med de farvandsmæssige opgaver, f. eks. udlægning af vragefmærkning, ændring af fyrbelysning, flytning af vagere etc. Der er imidlertid fra alle sider i kommissionen enighed om, at selve produktionen af kort er af den beskaffenhed, at det vil være praktisk og besparende både med hensyn til anlægsudgifter og anvendelsen af driftsmidler, om der på dette område fandt et samarbejde sted mellem de 2 institutioner, f. eks. således at geodætisk institut efter nærmere aftale med søkortarkivet overtog produktion og reproduktion af søkortene.